

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců Mgr. Radovana Havelce a Mgr. Petry Weissové v právní věci žalobce: **S. N.**, zast. Mgr. Umarem Switatem, advokátem se sídlem Dědínova 2011/19, Praha 4, adresou pro doručování: V Tůních 11, Praha 2, proti žalované: **Policie ČR**, Ředitelství služby cizinecké policie, se sídlem Olšanská 2, Praha 3, o přezkoumání rozhodnutí žalované ze dne 26. 3. 2018 č. j. CPR-29955-2/ČJ-2017-930310-V238, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 12. 6. 2018, č. j. 1 A 31/2018 – 28, o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se přiznává** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Městský soud v Praze rozsudkem ze dne 12. 6. 2018, č. j. 1 A 31/2018 – 28, zamítl žalobu proti rozhodnutí žalované ze dne 26. 3. 2018 č. j. CPR-29955-2/ČJ-2017-930310-V238, kterým bylo k odvolání žalobce potvrzeno rozhodnutí Policie České republiky, Krajského ředitelství policie hl. m. Prahy, odboru cizinecké policie, oddělení pobytové kontroly, pátrání a eskort (dále jen „*správní orgán I. stupně*“), ze dne 14. 9. 2017, č. j. KRPA-332898-19/ČJ-2017-000022-ZAM. Žalovaná tímto rozhodnutím podle § 119 odst. 1 písm. b) bodu 3 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky (dále jen „*zákon o pobytu cizinců*“) uložila žalobci správní vyhoštění. Dobu, po kterou nelze žalobci umožnit vstup na území členských států Evropské unie, stanovila na 10 měsíců, a dobu k vycestování z území České republiky do 15 dnů od právní moci rozhodnutí.

[2] Rozsudek městského soudu napadl žalobce (dále jen „*stěžovatel*“) včasnou kasační stížností a současně požádal o přiznání odkladného účinku ve smyslu ustanovení § 107 soudního řádu správního (dále jen „*s. ř. s.*“). Stěžovatel návrh odůvodnil zejména tím, že nepřiznání odkladného účinku by mělo za následek ukončení jeho pobytu na území České republiky, což by znamenalo nemožnost vyčkat na posouzení kasační stížnosti. Dále uvedl, že by mu v případě realizace vyhoštění vznikla újma v důsledku rozbití nejbližších vztahů na území České republiky, psychických potíží vyvolaných bezpečnostní a politickou situací v zemi původu a naprosté izolace. Zdůraznil také, že napadené rozhodnutí nemá oporu v zákoně

[3] Žalovaná s návrhem na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nesouhlasila. Podle jejího názoru by to bylo v rozporu s důležitým veřejným zájmem, kterým je požadavek, aby se na území České republiky zdržovali pouze ti cizinci, kteří dodržují právní předpisy a respektují český právní řád. Má-li být správní opatření ve formě vyhoštění účinné, musí jeho účinky nastat co nejdříve po spáchání protiprávního jednání. Žalovaná má také za to, že samotné vycestování nebude zásahem do práva na spravedlivý proces stěžovatele, jelikož je v řízení zastoupen právním zástupcem.

[4] Podle § 107 odst. 1 s. ř. s. nemá kasační stížnost odkladný účinek; Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Ustanovení § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. se přitom užije přiměřeně. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[5] Nejvyšší správní soud opakovaně připustil, že stěžovatelovo nucené vycestování do země původu v průběhu řízení o kasační stížnosti by mohlo zasáhnout do jeho práva na spravedlivý proces. Z jeho judikatury totiž vyplývá, že pro výkon stěžovatelova ústavního práva na spravedlivý proces může být významné, aby mohl zůstat na území České republiky do skončení řízení o kasační stížnosti, a to i v případě, kdy je v řízení zastoupen advokátem. Nelze totiž přehlédnout, že k právu na spravedlivý proces náleží i právo účastníka vystupovat v tomto řízení osobně, být v kontaktu se svým zástupcem, udělovat mu konkrétní pokyny pro výkon zastoupení atd. (viz např. usnesení ze dne 18. 8. 2011, č. j. 5 As 73/2011 – 100, či v usnesení ze dne 6. 4. 2017, č. j. 3 Azs 78/2017 – 21). Ve vztahu k soudnímu přezkumu rozhodnutí o správním vyhoštění navíc platí i výstižný názor, vtělený do právní věty usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 11. 2014, č. j. 1 Azs 160/2014 - 25, podle níž „[j]e-li přezkoumáváno rozhodnutí příslušných správních orgánů o správním vyhoštění, je újma, brozící stěžovateli z jeho výkonu, zřejmá ze samotné povahy tohoto rozhodnutí. To platí přinejmenším, pokud jde o zajištění práva na spravedlivý proces a práva na respektování soukromého života.“

[6] Naproti tomu nelze z řízení před správním orgánem i soudem, ani z jiných okolností, dovodit, že by přiznání odkladného účinku kasační stížnosti mohlo být nositelem rizika vzniku jakékoli újmy třetím osobám, případně závažného porušení veřejného zájmu. Důvod pro udělení správního vyhoštění v dané věci jistě nelze bagatelizovat, nicméně v posuzované věci není významnější, než respekt k právu stěžovatele na spravedlivý a řádný proces.

[7] Nejvyšší správní soud na závěr dodává, že z rozhodnutí o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nelze v žádném případě dovozovat jakékoli závěry ohledně toho, jak bude o kasační stížnosti rozhodnuto meritorně (viz usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 10. 2005, č. j. 8 As 26/2005 - 76, publ. pod č. 1072/2007 Sb. NSS).

[8] Vzhledem k výše uvedeným důvodům Nejvyšší správní soud rozhodl podle § 107 s. ř. s., ve spojení s § 73 odst. 2 s. ř. s. tak, že kasační stížnosti stěžovatele proti rozsudku městského soudu přiznal odkladný účinek. Zároveň připomíná, že podle § 73 odst. 3 s. ř. s. „se přiznáním odkladného účinku pozastavují do skončení řízení před soudem účinky napadeného rozhodnutí“. Do skončení řízení před Nejvyšším správním soudem se tak pozastavují nejen veškeré účinky napadeného rozsudku městského soudu, ale vzhledem k tomu, že žaloba stěžovatele proti rozhodnutí žalované má podle § 172 odst. 3 zákona o pobytu cizinců odkladný účinek ze zákona, fakticky

pokračování

se tak do meritorního rozhodnutí o samotné kasační stížnosti obnovuje i odkladný účinek žaloby proti rozhodnutí žalované, kterým bylo stěžovateli pravomocně uloženo správní vyhoštění.

P o u ě n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 16. července 2018

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu